

Zrenje Božjih obljub

1. adventna nedelja

– 28. 11. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Bog je že izpolnil obljubo – s svojim Sinom. V adventu nas vabi, da se spomnimo obljub, ki nam jih je dal, in jih oživimo. Gospod, blagoslovi ta advent. Naj bo to čas nežnosti in sočutja do sebe in vseh ljudi. Naj umre staro, smrdeče in se rodi novo, sveže, dišeče, živo, odprto. Naj se odpremo bistvenemu.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangeljski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Luku 21,25-28.34-36

25 »Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska med narodi, v zmedi zaradi bučanja morja in valov. 26 Ljudje bodo hiralali od strahu in pričakovanja tega, kar pride nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale. 27 In tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z močjo in veliko slavo. 28 Ko se bo to začelo dogajati, se vzravnajte in vzdignite glave, kajti vaša odkupitev se približuje.«

34 »Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame nenadoma 35 kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. 36 Zato bedite in vsak čas molite, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.«

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

– V temi ni lahko. Znajdemo se v stiski, zmedi. Gospod to dopusti, ker je to del odrešenja. Ruši se staro, da lahko vstaja novo, kar je od Boga. Kaj me Bog vabi, da izpustim, da mi lahko potem da nov pogled?

– Advent je čas, da spet bivamo v svojem telesu, saj le povezani s telesom lahko postanemo daritev za drugega. Katera praksa ali dejavnost me v tem adventu lahko podpre, da se povežem s svojim telesom?

– Katero mladiko želi Gospod v tem adventu krepiti pri meni?

4. Če želim, preberem še to razlago evangeljskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Kozmične podobe, ki jih opisuje odlomek, kljub svojemu negativnemu videzu nakazujejo nekaj zelo pozitivnega, namreč začetek novega stvarstva, ki bo nadomestilo staro ([Raz 21,1](#)). Gre za začetek novega neba in nove zemlje, ki ju razglša Izaija ([65,17](#)). Z njima se začne razodetje Božjega Sina, začetek novih časov.

Božje kraljestvo je predstavljeno s podobo Sina človekovega, kar pomeni, da ima človeške značilnosti ([Dn 7,13](#)). To je človeško kraljestvo. Naloga krščanskih skupnosti je graditi to kraljestvo, ki učlovečuje. To je nova zgodovina, novo stvarjenje, pri uresničevanju katerega smo poklicani sodelovati.

Bog vedno prihaja! Njegov prihod se zgodi takrat, ko ga najmanj pričakujemo in se ga ne zavedamo ([Mt 24,37-39](#)). Jezus ljudem svetuje, naj nenehno bdijo. Naj se izogibajo vsega, kar lahko vznemiri ali obremeni srce (razvad, pijančevanja in življenjskih skrbi). Naj so vedno pripravljeni na njegov prihod tako, da sodelujejo z milostjo, ki jim jo ves čas daje.

Ko Sveto pismo govori o »koncu sveta«, o katerem svetu govori? Je to konec sveta, kjer vlada moč zla, ki izrinja in zatira življenje? Da, ta svet krivic se bo končal. Ne vemo pa, kako bo videti novi, saj si nihče ne more predstavljati, kaj je Bog pripravil za tiste, ki ga ljubijo ([1 Kor 2, 9](#)). Novi svet življenja brez smrti ([Raz 21,4](#)) presega vse stvari, tako kot drevo presega svoje seme ([1 Kor 15,35-38](#)).

Prvi kristjani so bili zaskrbljeni in so želeli vedeti, kdaj bo ta konec ([2 Tes 2,2; Apd 1,11](#)). Toda Jezus poudarja: »... ni vaša stvar, da bi poznali čase in ure, ki jih je Oče določil s svojo oblastjo" ([Apd 1,7](#)). Edino, kar je potrebno vedeti, je to, da je po Jezusu Kristusu Božje kraljestvo že tukaj in da ga lahko z življenjem po evangeliju izgrajujemo in se tako pripravljamo za večno življenje v njem ([Apd 1,8](#)).

Čas konca določa Bog ([Mr 13,32; Mt 24,36](#)). Božjega časa ni mogoče meriti z uro ali s koledarjem. Za Boga je en dan kot tisoč let in tisoč let kot en dan ([Ps 90,4; 2 Pt 3,8](#)). Božji čas teče neodvisno od nas. V to ne moremo posegati, pripravljeni pa naj bomo na trenutek, ko bo Božja ura prišla v naš čas. Varnost nas vse je v Jezusovi besedi, ki je navzoča v našem življenju. Svet bo minil, njegova beseda pa ne bo minila ([Lk 21,33; Iz 40,7-8](#)).

Apokaliptični jezik se nam, ljudem 21. stoletja, zdi čuden, težaven in zmeden. Toda za ljudi tistega časa je bil to običajen način govora in vsi so ga razumeli. Izražal je močno gotovost vere malih. Kljub vsemu, kar se je takrat dogajalo, so še naprej verjeli, da je Bog Gospod zgodovine. Glavni namen apokaliptičnega jezika je spodbujanje vere in upanja ubogih. V Lukovem času so mnogi ljudje v skupnostih mislili, da je konec sveta blizu in da se bo Jezus vrnil. Zato so bili med njimi tudi taki, ki so prenehali delati: "Zakaj bi delali, če se bo Jezus vrnil?" ([2 Tes 3,11](#)) Drugi so strmeli v nebo in čakali na Jezusovo vrnitev na oblakih ([Apd 1,11](#)). Jezus jasno pove, da nihče ne pozna ure zadnjega prihoda. Tudi danes se mnogim dogaja enako! Nekateri tako zelo čakajo na Jezusov prihod, da ne vidijo njegove navzočnosti med nami, v naših vsakdanjih skrbih in dogodkih.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, v adventu nas spominjaš, da si nam že dal, kar potrebujemo v temi – svojo Besedo. Hvala, da me po svoji Besedi vodiš, da se ne prepustim skrbem in strahu, in da lahko zaznam, da si ti že tu. Sporočai mi, da je advent vabilo k lahkotnosti, k bistvenemu. Naj bo slavljen tvoj ime, Odrešenik!

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

